

... quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.).

... quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.).

... quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.).

INDEX HOMILIARUM

DE ALTISSIMO SANCTISSIMAE TRINITATIS ARCANO, UNICO, ET INEXHAUSTO FONTE RELIQUORUM. 701

Quantum sit praesentis tractationis difficultas 5

Homilia Secunda.

Verbis Mercurii Trimegisti, quibus Dei natura sub sphaerae similitudine describitur, explicata; tractata in homilia superioris difficultas magis apparet. 8

Homilia Tertia.

Ostenditur necessitas, et excellentia fidei ad intelligenda, quae supra naturam sunt, et praesertim mysterium Trinitatis, quae variis sacrae paginae auctoritatibus comprobatur. 11

Homilia Quarta.

Illorum reprehenditur amentia, qui solam humanae rationis lumine supremum Trinitatis mysterium penetrare voluerunt. Et testimoniis sacrae Scripturae, aliis, quae tam a naturali, quam a supernaturali ordine sumptis argumentis Trinitas dicinarum personarum confirmatur. 14

Homilia Quinta.

Per verba Genesis: Faciamus hominem ad imaginem, et similitudinem nostram, ostenditur, et multipliciter enodatur, dicinarum personarum unitas, et Trinitas indicatur (Gen. 1). 17

Homilia Sexta.

Tres viros, qui Abrahae apparuerunt, trium in Deo fuisse personarum figuram, demonstratur. 20

Homilia Septima.

Describitur, et explicatur fabrica templi, quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.). 22

... quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.).

... quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.).

... quod vidit Ezechiel, unde Trinitatis mysterium, et Christi verba declarantur: Doceat omnes gentes, baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, et docentes eos servare quaecumque mandavi vobis: et ecce vobiscum sum usque ad consummationem saeculi (Mat. ultim.).

LIBER PRIMUS

Homilia Octava.

Nonnullis ceteris Testamenti episcopo, ac docte figuris enodatis, Christi verba: Baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, iterum elucidantur, ac potissimum Dei unitas, et personarum in ea Trinitate apertur. 26

Homilia Nona.

Christi verba: Baptizantes eos in nomine Patris, et Filii, et Spiritus sancti, latius explicantur, et variis testimoniis, atque exemplis essentialis in Deo unitas, et personarum Trinitas probatur. 30

Homilia Decima.

Essentia in Deo unitas, et personarum Trinitas sacris litteris, et Patrum sententiis, necnon accuratis rationibus ostenditur. 34

Homilia Undecima.

Proponuntur praecipuae rationes, quae ad Trinitatis mysterium intelligendum, fidei praeducuntur caltholica, mens humana consequitur. 37

LIBER SECUNDUS

DE INEFFABILI INCARNATIONIS VERBI DIVINI ARGANO. II

Homilia Prima.

Quam difficile sit tam absconditi mysterii tractatio, et explicatio. 41

Homilia Secunda.

De variis figuris, quibus olim Deus suscepturum se hominis naturam praesignaverat, ostenditur. 44

Homilia Tertia.

Quare Deus naturam sibi induerit humanam, et cur potius Filius, quam Pater, aut Spiritus sanctus illam accepit, explicatur. 50

Homilia Quarta.

Quantum Deus hominem naturae, et gratiae numeribus in eum collatis honoraverit; quae tamen singula, vel omnia non poterunt humanae naturae complecti capacitatem, donec illam sibi Dei Filius vivit. 54

Homilia Quinta.

Explicatur multiplici eruditione singula. 58

laris quaedam sacrae Scripturae loca, ad elucidandam sacram Incarnationis arcanum. 58

Homilia Sexta.
 Divinum Verbum cum pluvia, et rore comparatur, et exponuntur verba (Psal. 67): Pluviam volucliam segregabis Deus haereditati tuae, etc. et verba (Psal. 72): Sicut pluvia in vellus descendisti, et sicut stillilicia stillantia super terram. 62

Homilia Septima.
 Quantum in hoc supremo Incarnationis mysterio bonitas Dei, sapientia, et omnipotentia eluceat 66

Homilia Octava.
 Quantum divinus amor in mysterio Incarnationis effulget. 71

Homilia Nona.
 Divini amoris vi effectum esse, ut Deus suam contraheret immensitatem, ad humanam descendens naturam, ut homo condescenderet ad divinum: qua in re, quavis Dei altitudo videatur quidem deprimi, multo tamen mirabilis extolitur. 73

Homilia Decima.
 Prosequimur divini amoris magnitudinem, in Incarnationis mysterio valde splendens, in illa verba: Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: quae admissum explicatur. 77

Homilia Undecima.
 De Dei erga homines ardenti amore, tam ex parte Patris dantis, quam ex parte Filii nobis dati, in illa eadem verba: Sic Deus dilexit mundum, ut Filium suum unigenitum daret: quae multiplici Patrum eruditione illustrantur. 80

Homilia Duodecima.
 De divinae misericordiae magnitudine, quae licet in actis Dei operibus valde splendens, maxime tamen in Verbi divini Incarnatione effulget. 84

Homilia Decimatercia.
 De magnitudine divinae iustitiae, quae in nullo divinorum operum adeo effulget, quantum in incarnati Verbi mysterio: simul tamen aperitur triumphus misericordiae de iustitia. 94

LIBER TERTIUS

DE DUPLICI CHRISTI REDEMPTORIS NOSTRI NATIVITATE: AETERNA VIDE LICET, ET TEMPORALI, AC DE VARIIS ARCANIS IN UTRAQUE RECONDITIS.

Homilia Prima.
 Multiplici eruditione explicatur gravissima illa verba dicit Joannes: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, hoc erat in principio apud Deum (Joan. 1). 100

Homilia Secunda.
 Denuo explicatur verba illa Joannis: In principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum, et non Filium appellaverit Joannes. 103

Homilia Tertia.
 In qua verba illa dicit Joannes: Et Verbum caro factum est, conceptum ad hoc mysterium spectantium multitudinem, et varietate explicatur. 107

Homilia Quarta.
 De ardentissimo veterum Patrum desiderio videndi Deum in carne humana, necnon de causis, ob quas timida distulit adventum hunc; ac tandem de dispositione necessaria ad percipiendos mirificos huius adventus fructus. 112

Homilia Quinta.
 Quam laetum fuerit nuncium, quo fuit mundo nunciata Christi natiuitas, et quae ad illam digne celebrandam necessaria sit mentis nostrae preparatio. 116

Homilia Sexta.
 Multis sacrae Scripturae locis pulchre explicatis, Christi Domini felicissima natiuitas illustratur, multiplices eius fructus egregia Patrum testimonia ostendant. 118

Homilia Septima.
 De circumstantiis loci, et temporis, quando natus in terris est Dei Filius, in cuius notandam diem alia sacrae Scripturae loca explicantur, et facta ad Filium, et Matrem colloquio, profanus usus perperam laetitiam reprehenditur. 122

Homilia Octava.
 Prosequimur circumstantias natiuitatis Christi Domini, prodigia, quae tunc tam ex coelo, quam ex terris visa, quae in porticu Bethleem facta sunt, copiose enarrantes, insignemque locum Iob Christi natiuitati pulchre adaptamus. 126

Homilia Nona.
 Multiplici praeorum Patrum eruditione aurea conticitur catena, natiuitatis Christi Domini dulcissimam narrationem admissum explicans, in illa verba: Factum est autem cum esset ibi, impletum sunt dies ut pareret, et peperit filium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit in praesepio. 129

Homilia Decima.
 Singularem quendam, ac eruditae expositione elucidantur verba Ecclesiae catholicae in sacro Christi Domini natalitio: Rex pacificus magnificatus est, cuius vultum desiderat universa terra: et illa alia his similia: Magnificatus est Rex magnificus super omnes reges universae terrae (3. Reg. 10). 138

Homilia Undecima.
 Ex antiqua humani amoris figura positum in praesepio Christus, amoris verus esse Deus ostenditur. 138

Homilia Duodecima.
 De universa laetitia, et magna pace, quam Christi Domini altitudo natiuitas, et quae pro illo pretio utramque paraverit. 141

principio erat Verbum, et Verbum erat apud Deum: ac permultas, gravesque admodum rationes afferuntur, cur secundam personam Joannes, et non Filium appellaverit Joannes. 103

Homilia Tertia.
 In qua verba illa dicit Joannes: Et Verbum caro factum est, conceptum ad hoc mysterium spectantium multitudinem, et varietate explicatur. 107

Homilia Quarta.
 De ardentissimo veterum Patrum desiderio videndi Deum in carne humana, necnon de causis, ob quas timida distulit adventum hunc; ac tandem de dispositione necessaria ad percipiendos mirificos huius adventus fructus. 112

Homilia Quinta.
 Quam laetum fuerit nuncium, quo fuit mundo nunciata Christi natiuitas, et quae ad illam digne celebrandam necessaria sit mentis nostrae preparatio. 116

Homilia Sexta.
 Multis sacrae Scripturae locis pulchre explicatis, Christi Domini felicissima natiuitas illustratur, multiplices eius fructus egregia Patrum testimonia ostendant. 118

Homilia Septima.
 De circumstantiis loci, et temporis, quando natus in terris est Dei Filius, in cuius notandam diem alia sacrae Scripturae loca explicantur, et facta ad Filium, et Matrem colloquio, profanus usus perperam laetitiam reprehenditur. 122

Homilia Octava.
 Prosequimur circumstantias natiuitatis Christi Domini, prodigia, quae tunc tam ex coelo, quam ex terris visa, quae in porticu Bethleem facta sunt, copiose enarrantes, insignemque locum Iob Christi natiuitati pulchre adaptamus. 126

Homilia Nona.
 Multiplici praeorum Patrum eruditione aurea conticitur catena, natiuitatis Christi Domini dulcissimam narrationem admissum explicans, in illa verba: Factum est autem cum esset ibi, impletum sunt dies ut pareret, et peperit filium suum primogenitum, et pannis eum involvit, et reclinavit in praesepio. 129

Homilia Decima.
 Singularem quendam, ac eruditae expositione elucidantur verba Ecclesiae catholicae in sacro Christi Domini natalitio: Rex pacificus magnificatus est, cuius vultum desiderat universa terra: et illa alia his similia: Magnificatus est Rex magnificus super omnes reges universae terrae (3. Reg. 10). 138

Homilia Undecima.
 Ex antiqua humani amoris figura positum in praesepio Christus, amoris verus esse Deus ostenditur. 138

Homilia Duodecima.
 De universa laetitia, et magna pace, quam Christi Domini altitudo natiuitas, et quae pro illo pretio utramque paraverit. 141

LIBER QUARTUS

DE CIRCUMCISIONE CHRISTI, ET EIUS ARCANIS.

Homilia Prima.
 Pulchre aperitur causae, ob quas Christus voluit circumcidi. 146

Homilia Secunda.
 Declarantur alias egregiae causae, ob quas Christus circumcidi voluit. 150

Homilia Tertia.
 Exponuntur latius causae, propter quas Christus fuit circumciscus. 154

Homilia Quarta.
 Prosequimur causas circumcisionis Christi, siquae brevis, et ingeniosa explicatio Evangelii, quod in festivitate circumcisionis catholicae Ecclesiae cantare solet, ex (Luc. 2). 156

Homilia Quinta.
 Magnitudo amoris ostenditur, quo Christus homines persecutus est, ter pro eis sanguinem fundens, in circumcisione, in horlo, et in cruce. 159

Homilia Sexta.
 Continet brevem cum multiplici doctrina expositionem Evangelii, quod in die circumcisionis cantatur. 163

Homilia Septima.
 De eximia libertate, quam Christus Dominus in circumcisione ostendit, ac de variis mysteriis in ea reconditis, in illa eadem verba: Postquam consummati sunt dies octo, ut circumcideretur puer (Luc. 2). 167

Homilia Octava.
 Respondetur nonnullis questionibus, circa mysterium circumcisionis, et impositionem sacrosancti nominis Iesu. 170

LIBER QUINTUS

DE SANCTISSIMI NOMINIS IESU EXCELLENZIA, ET ARCANIS IN EO RECONDITIS.

Homilia Prima.
 Quas ob causas Christus Dominus, inter alia multa nomina, quae poterat accipere, nomen Iesu elegerit, pulchre dissertitur. 174

Homilia Secunda.
 Quantum maiestas, et altitudo Dei se demiserit, nonen accipiens, et quantum impositione illius later eum extulerit. 177

Homilia Tertia.
 Quantum ineffabile nomen Iesu reliquis praestet nominibus, in illa verba Pauli: Donavit illi nomen, quod est super omne nomen (ad Philippen. 2). 180

Homilia Quarta.
 Prosequimur excellentiam nominis Iesu, quod novum sit, et coelitus delatum, et percipere ostendens. 184

Homilia Quinta.

Referuntur, et explicantur nonnulla, quibus sacrum nomen Iesu praee ceteris ostenditur excellere, et quanta illud sit reverentia colendum, iterum doctetur. 186

Homilia Sexta.
 Quae sit utilitas, suavitas, et maiestas nominis Iesu, et quanta eius reverentia debeat exhiberi. 187

Homilia Septima.
 Quanta sit nominis Iesu celsitudo, et quae illi veneratio debeat, latius ostenditur multiplici eruditione, tam a sacra Scriptura, quam a sanctis Patribus accepta, unde multa, et magna, quae in eo latent mysteria, reserantur. 191

Homilia Octava.
 Quam apte Christo Domino impositum fuerit nomen Iesu, in quo peragitur alia quae latent mysteria, deteguntur. 193

Homilia Nona.
 Multiplici sanctorum Patrum expositione elucidantur verba illa: Oleum effusum nomen tuum (Cant. 1). 197

Homilia Decima.
 Conditiones et circumstantiae, quae in sancto Dei nomine iurando necessariae sunt, erudite explicantur. 199

Homilia Undecima.
 De gravitate culpae, ac poenae, quam sine veritate nomen Dei temere iurans incurrit. 201

LIBER SEXTUS

DE FELICISSIMI CHRISTI EPIPHANIA, ET REGUM MAGORUM ADVENTU, AC DE VARIIS ARCANIS IN UTRISQUE RECONDITIS.

Homilia Prima.
 Fit satis interrogantibus, quae ab humano ingenio de adventu Magorum regum ad porticum Bethleem fieri possant. 205

Homilia Secunda.
 Varia glossenata incipiunt in Evangelium Epiphaniae, in quibus multiplici sacrae Scripturae eruditione trium regum felicissimus adventus ad infantem recens natum adorandum pulchre illustratur, ab illis verbis: Ecce Magi ab Oriente venerunt: Invenerunt puerum cum Maria: Et procedentes adoraverunt eum. 211

Homilia Tertia.
 Alia pulchra glossenata in Evangelium, quod Ecclesia catholica in die Epiphaniae canit, ab illis verbis, quae iterum variis animi conceptionibus locupletantur: Ecce Magi ab Oriente venerunt. 216

Homilia Quarta.
 Prosequimur incerta glossenata Evangelii Epiphaniae, illa verba illustrantes: Venerunt Hierosolymam: Ubi est qui natus est Rex Iudaeorum: Vidimus stellam in Oriente. 219

Homilia Quinta. Agitur de vocatione Magorum ad fidem catholicam...

Homilia Sexta. Hispaniae Reges veros amatores esse religionis...

Homilia Septima. Prosequitur idem argumentum, elucidantes verba illa...

Homilia Octava. Variis animi conceptibus, et ratiocinationibus...

Homilia Nona. In qua discrete ostenditur, in die Epiphaniae...

Homilia Decima. Christus Dominus in die Epiphaniae, solus, flucio, et leoni assimilatur...

Homilia Undecima. De contractis sponsalitiis Christi Domini cum Ecclesia catholica...

LIBER SEPTIMUS DE BAPTISMO A CHRISTO DOMINO IN IORDANE SUSCEPTO, ET HIS ARCANIS.

Homilia Prima. Elucidantur verba illa: Ecce Agnus Dei, ecce qui tollis peccata mundi...

Homilia Secunda. Proponitur nonnullae causae, ob quas Christus Dominus baptismum Ioannis suscepit...

Homilia Tertia. De excellentia huius mysterii mira in Pa-

tribus dicitur, et variae eius circumstantiae multiplici eorundem Patrum eruditione illustrantur...

Homilia Quarta. Explicantur varia, ac multiplici eruditione tam ex rebus naturalibus, quam ex humanis, et divinis litteris...

LIBER OCTAVUS DE GLORIOSA CHRISTI DOMINI TRANSFIGURATIONE, ET VARIIS EIUS ARCANIS.

Homilia Prima. De contrapositione duplicis montis, in quo cum unum Christus transfiguratus assumpsit tres discipulos...

Homilia Secunda. De regalibus comitis habitis in aula montis Thabor, ut fidelitatis sacramentum principi Christo praestaretur...

Homilia Tertia. Quam utiles sint bonae electiones, et quam republicae nocivae, pravae, multiplices sacrae Scripturae eruditione, variisque animi conceptibus ostenditur...

Homilia Quarta. Ostenditur in eo, quod Christus Dominus ex multis discipulis tres solos elegerit, ut transfigurationis gloria potenter, paucitatem salvandorum, et multitudinem reproborum designasse...

Homilia Quinta. In montem coelestis Hierusalem non nisi per laborem ascendendum, et de utilitate vitae solitariae...

Homilia Sexta. Explicantur verba illa s. Matthaei: Et transfiguratus est, ac nonnullae huius mysterii singulares figurae afferuntur...

Homilia Septima. Agitur de magnitudine gloriae, atque excellentiae praemii a Deo iustis promissi; ostenditurque opera nostra, quamvis carnis natura parvi momenti sint...

transfiguratus est...

Homilia Octava. Prosequitur multiplice sacrae Scripturae, eruditione magnitudinem gloriae, quam bonis operibus iusti promerentur...

Homilia Nona. Variis animi conceptibus moralibus verba illa elucidantur: Et transfiguratus est ante eos, et resplenduit facies eius...

Homilia Decima. De causis, ob quas Christus Dominus vocaverit in testes suae transfigurationis illos duos Prophetas Moysen, et Eliam...

Homilia Undecima. Insignis paraphrasis eiusdem evangelii proponitur, in qua praesertim variae causae transfigurationis deteguntur...

Homilia Duodecima. Multiplici moralium animi conceptuum varietate declarantur verba s. Matthaei: Bonum est nos hic esse...

Homilia Decimatertia. Sumpta ex transfiguratione Domini occasione, monstratur, animas in monte alto orationis, et contemplationis mutari...

Homilia Decimaquarta. Manifestantur multiplice sacrae scripturae eruditione, ingenctique animi conceptuum copia inestimabiles divitiae, ac singulae orationis fructus...

LIBER NONUS

DE AUGUSTISSIMO, AC INEFFABILI EUCHARISTIAE SACRAMENTO, DIVINI AMORI INAEQUIVOCABILITER FIGNORE, AC DE VARIIS IN EO RECONDITIS ARCANIS.

Homilia Prima. Enucleantur d. Matthaei verba: Coenantes ei accipit Iesus panem, et fregit, deditque discipulis suis...

CARTHAGENA de SS. Trinit. et Christ. Dom. — Vol. IV.

Homilia Secunda. Explicantur Apostoli Pauli verba: Dominus quidem Iesus in qua nocte tradebatur, accepit panem, et gratias agens fregit, et dixit: Accipite, et manducate...

Homilia Tertia. Exponuntur mysteria, quae clauduntur in nomine, quod Christus huic divino sacramento indidit, illud vocans, Mysterium fidei...

Homilia Quarta. Verba Christi, Caro mea vere est cibus, etc. declarantur, multis alatis Scripturae locis, et propositis efficacissimis rationibus...

Homilia Quinta. Probatur adhuc, et stabiliter vera Christi in hoc sacramento praesentia: pariterque declarantur Ecclesiae verba: O sacrum convivium, in quo Christus sumitur...

Homilia Sexta. Adductis variis tam naturalibus, quam supernaturalibus exemplis, portentosa, et multa, quae circa veram Christi praesentiam in hoc sacramento se offerunt, facilia creditu ostenduntur...

Homilia Septima. Inter omnia Dei opera praesertim in hoc sacramento bonitas divina, sapientia, et omnipotentia resplendent...

Homilia Octava. Ardentissimus Christi amor ergi nos, ex dicendi huius sacramenti institutione monstratur, et eius esse proprium animos eorum, qui illud digne accipiunt...

Homilia Decima. Adventiones Christi in hoc sanctissimo Eucharistiae sacramento reconditas prosequimur, dicinorum operum compendium esse ostendentes, iuxta versiculum Davidis: Memoriam fecit mirabilium suorum miseriors, et miserator Dominus...

Homilia Undecima. Manna veteris legis cum Eucharistiae sacramento comparatur, et proponitur exacta interpretatio verborum Christi: Patres vestri manducaverunt manna in deserto, et mortui sunt...

Homilia Duodecima. Quantum Dominicae carnis et sanguinis convivium praestet omnibus, quae celebrat tam sacra, quam profana antiquitas...

- Homilia Decimatertia.
Expositis Osee verbis: Ecce ego lactabo eam, et ducam eam in solitudinem, et loquar ei ad cor, explicatur Christi verba: Caro mea vere est cibus, quo tamquam lacte anima nutritur. . . . 371
- Homilia Decimaquarta.
Lactis metaphora, qua utitur Augustinus, fusus explicatur, et singularis providentia Dei ostenditur, qua cunctis ab ipsa creatis, ac præsertim animæ nostræ præbet nutrimentum. . . . 373
- Homilia Decimaquinta.
Verba Christi: Caro mea vere est cibus, superius exponi cepta copiosius nunc pertractantur, et quæ sequuntur explicantur: Sanguis meus vere est potus, tamque in his, quam illis beneficia, quibus Deus animam in hoc sacramento prosequitur, perstringuntur. . . . 377
- Homilia Decimasexta.
Declarantur verba Christi: Bibite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus: et adducuntur rationes, ob quas Deus quondam sanguinis potum prohibuerit. . . . 380
- Homilia Decimasextima.
Dilucidantur Christi verba: Ego sum panis vivus, et quæ sit divini huius panis dignitas, et præstantia, aperitur. . . . 384
- Homilia Decimaoctava.
Verba illa Christi dilucidantur: Sicut misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem, et qui manducat me, et ipse vivet propter me, ostenditurque simul, quam sit Incarnationis arcano simile Eucharistiæ mysterium, et declaratur unio corporalis carnis Christi cum carne sacramentum hoc digne recipientis. . . . 388
- Homilia Decimanona.
Prosequitur expositionem verborum Christi: Sicut misit me vivens Pater, etc. agitur de unione spirituali animæ cum Christo, et de aliis variis effectibus quos divinum hoc sacramentum animæ nostræ inducit, illuminans intellectum, corroborans voluntatem, reprimens pravos affectus, et dans virtutis continuationem. . . . 390
- Homilia Vigesima.
Continuat explicationem effectuum ab hoc divino sacramento manantium, expositis Davidicis verbis: Cibavit eos ex adipse frumenti, et de petra melle saturavit eos. . . . 334
- Homilia Vigesima prima.
Prosequitur divini huius sacramenti effectus, expositis sancti Thomæ verbis: Mors est malis, vita bonis. . . . 396
- Homilia Vigesima secunda.
Variis locis Sacræ Scripturæ veritatem
- existentiæ corporis Christi in hoc Sacramento denique comprobamus, ac de necessaria munditia ad eius receptionem nonnulla tradimus.* . . . 398
- Homilia Vigesima tertia.
Consertur sacramentum Altaris cum arbore vitæ, agiturque de ultimo eius effectu, qui corporis immortalitas, et gloria est, cui proposita verba Ioannis accomodantur: Vincenti dabo edere de ligno vitæ. . . . 404
- Homilia Vigesima quarta.
Miracula præcipua, quæ in hoc sacramento concurrunt, mystico sensu explanantur, et quanta sit varietas virtutum, quas in eo docet Christus, aperitur. . . . 406
- Homilia Vigesima quinta.
De cultu, et veneratione, quæ huic sacramento debetur, ac de laudabili publicorum processionum usu, quo ab Ecclesia Catholica celebratur. . . . 410
- Homilia Vigesima sexta.
Divini huius sacramenti frequentatio suadet ex locis sacræ paginæ, Conciliorum, canonum Apostolicorum, ss. Patrum, et Theologorum Scholasticorum argumentis, efficacissimisque rationibus; et contrarium docentes, refutatis illorum rationibus, reprobanduntur. . . . 413
- Homilia Vigesima septima.
De necessaria dispositione ad hoc divinum sacramentum digne recipientium, et de poena, qua Deus punit indignè communicantes. . . . 417
- Homilia Vigesima octava.
Tractatur de huius divini sacramenti præstantia, quatenus sacrificium est, et quæ in eius ministris vitæ puritas requiratur. . . . 421
- Homilia Vigesima nona.
Proponitur ad evincendam hæreticorum propter viam, corporis Christi veram præsentiam in hoc sacramento negantium, irrefragabile propugnaculum ex firmis- sime Evangelii testimoniis, Prophetis veteribus, ss. Patrum auctoritatibus, sacrorum Conciliorum, doctissimorum Rabbinorum, Sibyllinorumque oraculorum monumentis contextum. . . . 426
- Homilia Trigesima.
In confusionem hæreticorum, et solatium fidelium, veterem insignium miraculorum catenam contextimus, quæ veritatem præsentia corporis, et sanguinis Christi sub speciebus panis et vini latentium aperte contestantur. . . . 430

INDEX RERUM OMNIUM

COPIOSISSIMUS ET AMPLISSIMUS

Prior numerus paginam, posterior columnam notat.

A

- Adulatio dicta antiquis, lethale mulsum, 234.1.
 Similis oleo, ib.
 Aegyptii naturam divinam circulo indicabant, 8.2.
 Item panthera maculis plenissima eius perfectionem. ibid. g. Aegyptii figura viri gravis caeruleis vestibus induti, una manu circulum, altera sceptrum, et capite alas gereatis, 37.2.
 Aegyptii alique Assyrii columba velut nuncio usi epistolam filo alligatam sub ala ei apponentes, 264.1.
 Aethiopum lytgurgia propria lingua scripta, quam ab Apostolis dicunt se accepisse, 426.2.
 Affectus fidelium inebriat sanguis Christi sacramentalis, 386.1.
 Agatha, et argenteo poculo calicem sui sanguinis propinandum Christus dedit discipulis, 417.1.
 Agathoclis Ducis Imperatoris creati egregia virtus, et factum, ex Plutarcho, 175.1.
 Agesilaus Rex Lacedaemonum seipsum hosti pro obside tradidit, 82.2.
 Agnus ille dicitur Christus, per emphasis, et excellentiam, 249.1.
 Figuratus per agnum paschalem, ib.
 Agnus Graecis, Latine idem quod Pius, 250.1.
 Agnus ab agnosendo, 251.2.
 Agni naturalis mansuetudo, 250.1.
 Agni vocantur Christiani, et credentes, 250.1.
 Ex cera benedicta in mare proiciuntur a nauis Christianis ingruente tempestate, 250.1.
 Abrahæ fiducia magna in Deum, dum immolandum duceret Isaac, 323.1.
 Alcibiadis Thebani clypeus, 73.2.
 Alcyones volucres prope maris litora fiduciant, ex Plineo, 143.2.
 Alexander Magnus socium Imperii ferre nequiverit, 32.2.
 Alexandri, et Hephaestionis mutuae voluntatis et benevolentiae maxima coniunctio, 141.1.
 Byzantium expugnantis dictum, 119.2.
 A Macedonibus prostratis adorari tentat, illis id indignè forentibus, 215.2.
 Naturali lumini rationis consentaneam iudicavit iohannarium oblivionem, 264.2.
 Continentia oculorum, 316.1.
- Aaron, et Moyses sacerdotes germani quid, 218.2.
 Ab ipsa contra ipsam, Iuliani emblemata, 68.3.
 Abraham in tribus Angelis uorum adorans, sanctissimæ Trinitatis mysterium agnovit, 20.1.
 Sanguine effuso in circumcissione nominis augmentum meruit, Sura contra, 217.2.
 Imponens ligas Isacco, Deus Pater imponens peccata mundi Christo, 253.1.
 Regis Sodome dona accipere renuit, quia impius homo, 270.2.
 Absalonis capilli puellis Israeliticis vendi soliti centum siclis, usurpati ad pulchritudinem, 138.2.
 Absconditus Deus antea, manifestavit se in carne in die Epiphaniae, 241.2.
 Thesaurum vocat se Christus, ibid. patefactus in incarnatione, ib.
 Abstinentia usus Christus in nativitate, quia non legitur statim lac suxisse, ut medereret iogluviel primi parentis, 133.1.
 Abusus in susceptione sacramenti Euch. tam apud Iudeos, quam ecclesiasticos, ut statim ad solita studia revertantur, 420.2.
 Accipitris perdicem insequens astutia, 235.2.
 Adam, Eva, et Abel mirabiliter sacrosanctam Trinitatem exprimit, et quomodo, 12.2.
 Nominis humilitas, 55.2.
 Cur voluerit arboris vitæ fructum comedere, ceteris omissis, ex D. Aug. 370.2.
 Non credendo perdidit paradysum, credendo recepit, 340.2.
 Ader turris mille passus a Bethlehem distans, locus pastorum, qui Christum natum adoraverunt, 137.1.
 Adoptio hominum in filios Dei facta a Christo sapienter, 54.1.
 Adrianus Imperator divinam providentiam ubique esse significans, quatuor Deum vultibus depingebat, 12.2.
 Adventus Christi dicitur plenitudo temporis ob multa, 121.1.
 Adulatores Principum echo comparantur, 234.1.